

# Piotr Szczepanik, Jesteś tu

W słońcu, w zaczepnym wietrze  
W przelotnym deszczu, w porywach burz  
Na każdym kroku wciąż byłeś przy mnie  
Do twego głosu przywykłem już

Jesteś tu, a przecież chciałaś pójść  
Jesteś znów, choć tyle było słów  
Jesteś tu, by wszystko zacząć znów  
Nie, nie mów nic, ważne tylko jest, że

Jesteś tu, wybaczać umiesz mi  
Jesteś tu, rozumiesz mnie jak nikt  
Jesteś tu, uśmiechasz się od drzwi  
Wszystko mi mówią oczy twoje

Dzisiaj i w tym, co przeszło  
W tym, co nadejdzie, co spotka nas  
Pozostań przy mnie przy wspólnych troskach  
I przy radościach powszednich dni

Jesteś tu, wybaczać umiesz mi  
Jesteś tu, rozumiesz mnie jak nikt  
Jesteś tu i, proszę, zostań już  
Przecież to tak niewiele jest